

Prövningsordning för vallhundar

I. LYDNADSPROV.

1. *Linförighet*. Kommando »Fot». (Hunden, som föres i fritt hängande lina, skall villigt följa föraren, gående vid dennes vänstra sida med bogen i jämnhöjd med förarens knä. Linförigheten skall provas i olika gångarter och i samband med vändningar. Då föraren gör halt, skall hunden utan kommando genast stanna stående eller sittande vid förarens vänstra sida. Endast vid förändringar av gångart får kommandoordet upprepas.)
2. *Fritt följ vid sidan*. Kommando »Fot». (Hunden föres ej i lina. Provet utföres f. ö. lika med föregående. Hunden bör dock föras genom en grupp på tre à fem personer.)
3. *Inkallande*. Kommando »Hit». (Vid något tillfälle under provet skall hunden inkallas av föraren.)
4. *Skallgivning*. Kommando »Skall». (Hunden skall, sittande vid förarens sida, skälla på förarens kommando.)
5. *Fritt hopp över häck*. Kommando »Hopp». (Häckens eller grindens höjd omkring 1 meter. Grinden är fristående, ej i förbindelse med stängsel. På kommando skall hunden hoppa över hindret. Föraren går med hunden fritt vid sidan fram mot hindret, kommenterar på lämpligt avstånd hunden att hoppa, passerar själv hindret och fortsätter därefter marschen med hunden fritt vid sidan.)
6. *Platsliggande*. Kommando »Plats, stanna kvar». (På kommando eller handtecken skall hunden, antingen han står, sitter eller är i rörelse, snabbt lägga sig, varefter hunden, sedan föraren avlägsnat sig ungefär 75 meter och förbliver synlig för hunden, skall kvarligga c:a 5 minuter.)

II. KARAKTÄRSPROV:

7. *Skottoberördhet*. (I anslutning till mom. 6, Platsliggande, avskjutes c:a 50 meter från den alltjämt liggande hunden tre skott kort efter varandra,

varvid hunden utan att giva ljud ifrån sig skall kvarstanna på sin plats. Därefter avhämtas hunden av föraren.)

8. *Uppträdande vid plötsliga överraskningar och höga ljud*. (Föraren går med hunden fritt vid sidan i anvisad riktning. Under marschen inträffar plötsliga överraskningar och höga ljud. Hunden skall förhålla sig relativt oberörd och får ej visa rädsla, bitskhet eller göra flyktt försök.)

III. VALLNINGSPROV:

9. *Drivning av hjord genom tre par grindar*. (Särskilt kommandoord obehövt. Föraren ger tecken med handen åt hunden, och föraren äger att följa bakom fårflocken, då denna passerar mellan grindarna.)
10. *Samling av spridd hjord och hophållning av densamma*. Kommando »Samla, gå i kring».
11. *Drivning av samlad hjord på väg eller mellan områden, där betning ej får ske*. Valfritt kommando. (Föraren går före hjorden, som sammanhålles bakifrån av hunden.)
12. *Vallning av hjord på väg och dikesrenar med förbudet betesområde på vardera sidan av vägdikena*. Kommando »Gränsen». (Under långsam marsch skall föraren låta fåren avbeta dikesrenarna utan att skada närstående gröda.)
13. *Indrivning av hjord i inhägnad mindre fälla med trång ingång*. Kommando »Driv in». (Föraren skall utan att själv gå in i fällan låta hunden på kommando eller tecken driva in hjorden i densamma.)
14. *Uppsökande av vilsekommet får och återförande av detsamma till föraren*. Kommando »Sök». (Ett får föres gående på marken avsides, t. ex. in i en skogsdunge. Hunden släpps för att uppsöka fåret; hunden skall återföra fåret till föraren.)
15. *Bevakning av hjord i förarens frånvaro*. Kommando »Vakta». (För äldre hund tillåtes användande av kommandoord han en gång blivit lärd. Även visslingar eller tecken äro tillåtna. För yngre hund åter, som dresserats, sedan vallhundstävlingarna började,

En intervju med Alaska- björnen

Det stod snart ganska klart för mig, att det var en stor »grisslebjörn» jag hade framför mig, när jag blev föreställd för den storgrova guldrävaren och geologen David Flood, som är känd här i landet från sina radioföredrag och genom sin år 1940 utkomna bok »Med gott humör i bagaget». Innan han emigrerade till Amerika för cirka fyrtio år sedan, var han här hemma vad man kallar en slagbjörn, som bl. a. var med och reste »stommen» till vårt nu härskande regeringsparti. Han var en pionjär och ett gott föredöme för alla, som kommo i hans väg.

Strapatser av oanade dimensioner har han under sina färder fått utstå, varom hans rese-skildringar låta berätta. Jag försäkrar, att har man fått en av hans utmärkta böcker i sina händer, så lägger man den inte ifrån sig, förrän man läst ut den, läst om hans fantastiska duster med draghundar och vargar, indianer etc. Den som givit sig hundsporten i våld kan förstå, hur det är att handha och uppfostra draghunder ovan polcirkeln. Att dessa hunder, s. k. »Huskie» — en korsning mellan schäfer och varg — icke behöva vara föremål för samma appelldressyr som våra hundar är självklart, men att dessa djurs karaktär och anlag inte göra dem alltför lättskötta torde nog också vara klart. Det betyder, att föraren måste vara utrustad med tjocka handskar för att därigenom eliminera riskerna för farliga bett. Skulle det hända, att ett dylikt spann blir skrämt och komma ifrån sin förare, då finns det ingen chans för honom att återfå spannet, med undantag för ledarhunden, som en vacker dag kommer och krasar på dörren

böra ovanstående, förut publicerade kommandoord användas.)

Tävlande hund måste deltaga i samtliga de moment, som äro upptagna i provningsordningen. Om sålunda visst moment ej praktiseras under den vällning, varvid hunden är van, måste även detta moment inövas under tränings-tiden.

Tävlingsledningen äger rätt att från provet utsluta hund, som visar sig alltför skarp eller av annan anledning är olämplig för fortsatt deltagande.

till kojan. För föraren återstår inget annat än att anskaffa ett annat spann.

Med dessa ord vill jag inleda den kommande intervjun.

Herr Flood förstår nog att jag som »hundgubbe» är mäktiga nyfiken på att få höra någonting om de erfarenheter, som vunnits beträffande draghundarna ovan polcirkeln.

— Vid vilken ålder kan man med utsikt om gott resultat begynna dressyren av en Huskievalp, för att denna ska bli en god ledarhund?

— Vårvalparna födda i mars börja vi öva med lätt körning vid »frys upp», dvs. i augusti. Nu är att märka, att dressyren är mycket enkel. De måste framför allt bli draghundar... Pälsgägarna ha i regel en vid cirkel med ett tiotal kojor, vari de övernatta och avståndet mellan dessa övernattsplatser ungefär en svensk mil, så någon konstakning blir det aldrig fråga om. Vi lär dock hundarna att lystra till kommandoorden höger, vänster och marsch framåt samt ohoj, som är stoppsignal.

— I en del nordpolsberättelser förekommer uppgifter om att piskan brukas rätt flitigt vid start eller framåt, vad det heter? Detta förekommer väl bara i romanerna, hoppas jag!

— Piskan använder vi sällan, aldrig vid dressyr — endast om »vargen» i hunden tar överhanden och den börjar cirkla, dvs. går till anfall mot mannen, som driver spannet.

— Jag undrar om hundarna liksom guldrävarna få övernatta i igloo e. d.?

— Hundarna krypa alltid ner i snön på natten. Ledarhunden går sist till »sängs» — ner i snön. Han övertygar sig om att alla välbehållna komma ner. På morgonen är ledarhunden först uppe.

— Vad för slags mat få hundarna och huru många gånger om dagen?

— Någon frukost serveras inte och ej heller kaffe på sängen. Hundarna få mat varje kväll, ett stycke rått kött eller en stor fisk, ungefär 1—2 kilo.

— Hur länge kan en Huskies vara utan mat och ändå arbeta hårt?

— Det hör till undantagen, att hundarna inte matas varje kväll. — En gång var jag utan mat åt mina hundar tre dagar. En Carribu (fjällren) kom i vår väg och jag lyckades skjuta den och tur var nog de', annars började nog hundarna att tänka på att jag själv kunde bli ett lämpligt skrovsmål.

— Hur är det, förekommer draghundstäv-